

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/81/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514010458
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3514010458.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému J. D., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 písm.a), písm.b), ods.2 písm.d) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.b) Tr.zák., o odvolaniach obžalovaného a prokurátora Okresnej prokuratúry v Novom Meste nad Váhom proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 23.4.2015, sp. zn. 1T/176/2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.6.2015 v Trenčíne, takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 321 ods.1 písm.b) Tr.por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por.

obžalovaný J. D. - nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom R. V., V. XXXX, t.č. vo väzbe v ÚVV Ilava
j e v i n n ý , ž e

od presne nezisteného času od roku 2007 do 10.6.2014 v R. V., V. v dome XXXX, ako manžel týral svoju manželku H. D. v spoločnej domácnosti tak, že ju viackrát fyzicky napadol, ponižoval ju, urážal, pohŕdavo s ňou zaobchádzal, vulgárne jej nadával, hádzal po nej rôzne časti nábytku, bezdôvodne jej odopieral spánok a oddych, citovo ju vydieral a fyzicky zastráľoval, vyhrážal sa jej samovraždou, zabitím a podpálením domu, ak sa s ním rozvedie, v dôsledku čoho u nej bolo ohrozené fyzické a psychické zdravie a vznikol u nej syndróm týranej ženy

t e d a

týral blízku osobu spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie bitím, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, citovým vydieraním, ktoré ohrozuje jej fyzické a psychické zdravie, bezdôvodným odopieraním oddychu a spánku a spáchal uvedený čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 208 ods. 2 Trestného zákona a § 38 ods. 2 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 /sedem/ rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný z a r a d ť u j e pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

II. Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokuratorky okresnej prokuratúry z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 23.4.2015, sp. zn. 1T/176/2014 bol obžalovaný J. D. uznaný vinným pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona na skutkovom základe, že od presne nezisteného času od roku 2007 doposiaľ v R. V., V. v dome XXXX, ako manžel týral svoju manželku H. D. v spoločnej domácnosti tak, že ju viackrát fyzicky napadol, ponižoval ju, urážal, pohrdavo s ňou zaobchádzal, vulgárne jej nadával, hádzal po nej rôzne časti nábytku, bezdôvodne jej odopieral spánok a oddych, citovo ju vydieral a fyzicky zastrášoval, vyhrážal sa jej samovraždou, zabitím a podpálením domu, ak sa s ním rozvedie, v dôsledku čoho u nej bolo ohrozené fyzické a psychické zdravie a vznikol u nej syndróm týranej ženy.

Za to bol obžalovaný odsúdený podľa § 208 ods. 2 Trestného zákona a § 38 ods. 2 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podali odvolanie tak prokurátor a to proti výroku o treste, ako aj obžalovaný proti všetkým výrokom.

Prokurátor v dôvodoch odvolania uviedol, že podľa jeho názoru okresný súd nepostupoval pri ukladaní trestu správne, nakoľko s prihliadnutím na predchádzajúce odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp.zn. 2T/170/2012 mal skonštatovať u obžalovaného existenciu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr.zák. a ukladať trest s použitím § 38 ods.4 Tr.zák. Vzhľadom na uvedené považuje napadnutý rozsudok za nesprávny a navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods.1 písm. a), písm. e) Tr.por. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný v dôvodoch svojho odvolania uviedol, že žiadneho týrania voči manželke za obdobie od roku 2007 do roku 2012 sa nedopustil. Až v roku 2012 sa dopustil nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr.zák. týkajúceho sa manželky, dcéry a svokrovcov, kedy sa vyjadril, že podpáli dom, k čomu sa aj priznal a bol za to odsúdený. Preto podľa jeho názoru nie je správne, aby niesol zodpovednosť za skutok, za ktorý si odpykal trest 6 mesiacov odňatia slobody. Napokon podľa jeho názoru nebolo preukázané, že by sa konania dopúšťal po dlhší čas, t.j. nakoľko medzi incidentmi uplynulo dlhšie časové obdobie ako 1 rok. Na prehodnotenie celej záležitosti priložil časti listov zaslané mu manželkou do výkonu väzby. Záverom vyjadril pochybnosť o tom, či jeho konanie možno zaradiť ako trestný čin.

Odvolanie obžalovaný odôvodnil aj prostredníctvom svojho obhajcu, ktorý uviedol, že napadnutý rozsudok pokladá za nezákonný, z dôvodu nesprávnych skutkových zistení, nesprávneho hodnotenia dôkazov a z toho vyplývajúceho dôvodu aj nesprávne kvalifikovaného konania obžalovaného.

Podľa jeho názoru nie je konanie vo výrokovej vete napadnutého rozsudku bližšie konkretizované, kde k nemu malo dôjsť a k upresneniu času, kedy sa to malo udiať. Uvedené je nevyhnutné z hľadiska posúdenia naplnenia skutkovej podstaty stíhaného zločinu a posúdenia správnosti právnej kvalifikácie ako aj ozrejmenia, či konanie obžalovaného je v príčinnej súvislosti s následkami, ktoré mali byť spôsobené na psychike poškodenej. Pokiaľ sa mu kladie za vinu, že sa mal dopúšťať fyzických útokov voči poškodenej, toto nebolo dokazovaním preukázané, stalo sa to len v jednom prípade, ktorý podľa názoru obhajoby však nebol úmyselným fyzickým napadnutím. Čo sa týka hádzania rôznych častí nábytku po poškodenej, toto taktiež nie je bližšie konkretizované, aj keď nie je zistené udalosti konkrétneho charakteru, spomínané svedkami, buď sa stali predtým ako je datovaný skutok vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, alebo sa stali voči inej osobe v domácnosti a napokon prípad, keď malo dôjsť k poškodeniu a rozbitiu dverí šatníkovej skrine, túto udalosť poškodená a obžalovaný interpretujú rôznym spôsobom a nie je možné vysloviť jednoznačný záver o tom, ako k nej došlo, pričom verziu prezentovanú poškodenej, je možné vysvetliť jej dlhodobým postojom k obžalovanému a s tým súvisiacou vysokou mierou nekritickej vzťahovosti akéhokoľvek konania ako konania smerujúceho proti nej. Taktiež nebolo preukázané odopieranie spánku a oddychu poškodenej, resp. citované vydieranie a fyzické zastrášovanie, kedy a koľkokrát sa tak stalo. Podľa názoru obhajoby teda nebolo preukázané konanie obžalovanému, ktoré sa mu kladie za vinu a ani príčinná súvislosť takéhoto konania so spôsobeným následkom v podobe ohrozenia fyzického a psychického zdravia poškodenej. Aj keď u tejto bol zistený tzv. „syndróm týranej osoby“, obhajoba poukázala na to, že

príčiny vytvorenia tohto syndrómu mohli byť iné. Vzhľadom k vyššie uvedenému navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie a odstránil vytykánych nedostatkov.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadrila aj prokurátorka okresnej prokuratúry, ktorý uviedol, že poškodená H. D. a svedkovia X. D., S. K., V. S. a F. D. ako členovia domácnosti sa dostatočne vo svojich výpovediach vyjadrili ku konaniu obžalovaného. Poukázala tiež na to, že znalcami bol zistený u obžalovaného syndróm závislosti na alkohole na báze poruchy osobnosti - polymorfné psychopatie s rysmi histriónskymi, emočne nestabilnými, explozívnymi a impulzívnymi. V dôsledku dlhodobého zneužívania toxického návykovej látky u obžalovaného došlo k počínajúcej deteriorácii intelektu a osobnostnej štruktúry. Klinickým vyšetrením bola zistená toxická alkoholická charakteropatia. Znaleckým vyšetrením poškodenej H. D. bolo zistené, že konaním obžalovaného jej bolo spôsobované viacročné psychické utrpenie, ktoré menovaná spočiatku bagatelizovala a mala snahu zľahčovať niektoré okolnosti manželovho správania voči jej osobe. Jedná sa u nej o „syndróm týranej ženy“, spôsobený najmä opakovaným a viacročným pohrdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu, citovým vydieraním a fyzickým zastrašovaním ako aj odopieraním oddychu a spánku. Zhrnutím vyššie uvedených dôkazov možno konštatovať, že poškodená ako aj osoby žijúce v spoločnej domácnosti s obžalovaným popísali jeho konanie. Skutočnosti namietané v odvolaní obžalovaným napríklad, že z dokazovania nevyplýva ako malo dôjsť k odopieraniu oddychu a spánku, prokurátorka uviedla, že poškodená a svedkovia uvádzali okolnosti, že keď obžalovaný prišiel v noci domov pod vplyvom alkoholu trieskal dverami, resp. na dvere a vykrikoval v dome, z čoho je zrejmé, že takýmto konaním obžalovaný odopieral spánok a oddych poškodenej. Podľa názoru prokurátorky z výpovede poškodenej a svedkov vyplývajú dostatočne všetky skutočnosti namietané obžalovaným. Poškodená tiež vypovedala, že z obžalovaného mala strach, bála sa ho, nakoľko bol agresívny. Niekedy ho ani týždeň nevidela a keď prišiel bol agresívny, našiel si čokoľvek, aby vyvolal hádku. Ako konštatoval znalec z odboru psychológie, konanie manžela pociťovala ako príkorie. Preto navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

K odvolaniu prokurátora sa naopak písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom obhajcu, v ktorom uviedol, že sa nestotožňuje so skutočnosťami uvádzanými v odvolaní prokuratúry, pokladá ho za nedôvodné. Odhliadnuc od výhrad formulovaných v odvolaní samotného obžalovaného voči rozsudku, je toho názoru, že v danom prípade nie je na mieste použitie žiadnej z príťažujúcich okolností, ako to správne v jej súvislosti uviedol aj okresný súd. Na základe uvedeného navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach prokurátorky krajskej prokuratúry modifikovala návrh okresnej prokurátorky uvádzaný v dôvodoch odvolania a navrhla na podklade odvolania prokurátora okresnej prokuratúry zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložiť prísnejší trest odňatia slobody za použitia § 37 písm. m/, § 38 ods. 4, ods. 8 Tr. zák. a zaradiť ho do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátorky ako nedôvodné zamietnuť a vyhovieť naopak odvolaniu obžalovaného s tým, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil v celom rozsahu na nové prejednanie a rozhodnutie z dôvodov uvádzaných v písomnom odvolaní obžalovaného.

Obžalovaný uviedol, že sa pridrižiava slov svojho obhajcu. Aj podľa jeho názoru nebolo preukázané, že by sa dopustil protiprávneho konania, z ktorého bol uznaný vinným. Žiadal zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykávané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z podnetu podaných odvolaní obžalovaným a prokurátorom krajský súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné, len pokiaľ ide o vymedzenie časového obdobia spáchania skutku a odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o skutkový stav odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania správne tento ustálil s jednou výnimkou, uvedenou v skutkovej vete týkajúcou sa časového vymedzenia spáchania skutku, kde okresný súd nekriticky prevzal do rozsudku skutkovú vetu z obžaloby

s tým, že skutok mal obžalovaný páchať „ od presne nezisteného času od roku 2007 doposiaľ...“, čo je vlastne do vyhlásenia rozsudku dňa 23.4.2015. Takéto ustálenie času skutku nezodpovedá vykonanému dokazovaniu, nakoľko obžalovaný bol dňa 10.6.2014 zadržaný a vzatý do väzby.

Čo sa týka ďalších skutkových zistení je napadnutý rozsudok výsledkom konania, pri ktorom súd prvého stupňa postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku, pričom v konaní nezistil žiadne ďalšie chyby, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie stavu veci tak, ako je uvedený v rozsudku okresného súdu, ktorý sa podrobne zaoberal dôkazmi, tak jednotlivo ako aj v súhrne, svoje rozhodnutie riadne vysvetlil v jeho odôvodnení, ktoré je v intenciách ustanovenia § 168 Tr.por. keďže v ňom okresný súd vyložil nielen obsah procesne účinných dôkazov, ale aj skutočnosti, ktoré vzal za dokázané a ako ich jednotlivo aj v súhrne vyhodnotil. Pri správnej aplikácii zásady voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Tr. poriadku) dospel okresný súd ku skutkovým zisteniam rozvedeným vo výroku o vine napadnutého rozsudku, s ktorými sa stotožnil aj odvolací súd (s výnimkou už citovaného ustálenia času skutku). Obžalovaný je zo spáchania skutku aj podľa názoru odvolacieho súdu nepochybne usvedčovaný výpoveďami poškodenej H. D., X. D., V. S., F. D. a S. K..

Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný od roku 2007, kedy sa nastahovali do domu v R. V., na Ul. V., bol pod vplyvom alkoholu agresívny, členovia domácnosti sa ho báli, poškodená vždy keď prišiel opitý, povedala mu, aby si išiel ľahnúť, začal byť vtedy na ňu agresívny, že to je jeho dom, slovné ju napádal, vulgárne jej nadával (piča), fyzicky ju napadol, že dom môže zapáliť aj s nimi, môže ich vyhodiť, pod vplyvom alkoholu rozbíjal nábytok, resp. čo mu prišlo pod ruku. Vo februári 2014, keď bola poškodená chorá, opitý hodil po nej dvere zo zašupovacej skrine. Dňa 04.06.2014 prišiel domov opitý, začal nadávať a vyhadzovať z domu V. S., dcéru X. nadával, vzal si kuchynský nôž a vyhrážal sa, že sa zabije. R. mal problémy s alkoholom. Chcela, aby sa liečil, ale on nie. Keď bol triezvy bol v poriadku, ale keď si vypil robil zle, má strach z neho, mali nedostatok spánku, zobúdza ich svojim konaním zo spánku, bol agresívny. Aj sa viackrát vyhrážal samovraždou a dvakrát sa o ňu pokúsil. Keď si manžel vypil, mala obavy o seba, deti a rodičov, lebo nemali kam ísť a preto volala viackrát policajtov. Niekedy pil aj tri - štyri dni a takýmto spôsobom sa správal asi dvakrát do mesiaca. V poslednom období, keď mala prísť domov, mala bolesti žalúdka, triasla sa. Žije v strachu čo sa najbližšie udeje.

Takéto konanie obžalovaného, je jednoznačne a bez rozumných pochybností preukázané nielen výpoveďou poškodenej H. D., ktorá je objektivizovaná skutočnosťami plynúcimi z výpovedí svedkov X. D., V. S., F. D. a S. K.. Dcéra obžalovaného a poškodenej X. D. vypovedala, že otec bol často pod vplyvom alkoholu, pričom sa stalo, že bránila mamu, keď ju otec napadol, pričom väčšinu útokov na mamu aj videla. Potvrdila jeho vulgárne nadávanie matke, rozbíjanie predmetov a nábytku pod vplyvom alkoholu, vyhrážky podpálením chalupy, rozbíjaním vecí ako aj slovami, že ich pozabíja. Mame škaredo nadával ako kurva, piča, aj ju udrhel, mala modriny, čo aj videla. Vždy, keď robil bordel, vždy jej niečo spravil. V noci ich budil, otravoval ich. Po mame hodil kus nábytku aj po sestre. Taktiež svedok V. S. potvrdil obdobné chovanie obžalovaného voči poškodenej, ale aj ostatným členom domácnosti. Keď si obžalovaný vypil, bol agresívny. Stalo sa, že rozbíjal dvere, kričal, že všetko porozbíja, vyhrážal sa, že sa podreže a pred svedkom a X. si rezal žily, vyhrážal sa poškodenej, že ju kurva vyjebaná, že ju zabije, tak jej vraveli, nech z práce nejde radšej domov, aby nebolo zle. Napokon aj ďalšia dcéra obžalovaného svedkyňa F. D. potvrdila, že obžalovaný pod vplyvom alkoholu doma rozbíjal nábytok, kričal a nadával vulgárne všetkým a tiež poškodenej, vyhrážal sa samovraždou, stalo sa že museli kvôli jeho chovaniu volať políciu. Keď búchal a rozbíjal nábytky, nedalo sa spať, v izbe rozprával úplne blbosti a pil pred nimi. Jeho správanie sa v poslednej dobe zintenzívnilo. Z výpovede svedkyne S. K. vyplynulo, že obžalovaný pil viac ako bolo treba a ku koncu aj štyri päť dní v kuse. Keď bol triezvy bol dobrý, ale keď si vypil, nepoznal človeka, vtedy by bol zabil, nevie čo robí. Zavolať ich ako svokrovcov, že sa o nich postará, že ich dohovára, predali krásny trojizbový byt, a teraz musia trpieť, či neprídu o chalupu. Rozbíjal dvere, hádzal nábytok. Poškodenej vulgárne nadával, vytykal jej, že má frajerov, čo nebola pravda. Uvedené skutkové zistenia ako boli obsahovo konštatované už v odôvodnení rozsudku súdu prvého stupňa, sú podporené tiež závermi znaleckého dokazovania z odvetvia psychiatrie a výpoveďou znalca PhDr. Andreja Benkoviča, podľa ktorého výpoveď menovanej je možné z psychologického hľadiska považovať za vierohodnú, pričom znaleckým skúmaním bola u poškodenej zistená adaptačná porucha ako následok správania manžela voči nej. Konaním obžalovaného jej bolo spôsobované viacročné psychické utrpenie, ktoré pociťuje ako ťažké príkorie a u poškodenej sa jedná o syndróm týranej ženy, spôsobený opakovaným viacročným správaním obžalovaného. Napokon z posudku znalcov z odboru zdravotníctva, odvetvie psychiatria, ktorí vyšetřili obžalovaného a z výpovede znalca MUDr. Drobu

vyplývalo, že u obžalovaného v čase spáchania trestnej činnosti nešlo o žiadnu duševnú chorobu v zmysle choromyselnosti. Jednalo sa u neho o syndróm závislosti od alkoholu na báze poruchy osobnosti - polymorfnej psychopatie s rysmi histriónskymi, emočne nestabilnými, explozívnymi, impulzívnymi. Mohol a vedel v čase spáchania trestnej činnosti rozpoznať protiprávnosť a spoločenskú nebezpečnosť svojho konania v plnom rozsahu. Dlhé roky je prítomný abúzus alkoholu od puberty. Rovnako jeho schopnosť toto svoje konanie ovládať, bola prítomná v čase spáchania trestnej činnosti v plnom rozsahu. Jeho pobyt na slobode nie je pre spoločnosť nebezpečný z psychiatrického hľadiska, pokiaľ sa bude vyhýbať konzumu alkoholu a bude absolvovať doposiaľ zahájené ústavné protialkoholické liečenie, v ktorom bude po jeho ukončení pokračovať dlhodobým ambulantným protialkoholickým liečením. Obžalovaný priznáva zneužívanie alkoholu, ale je k nemu nekritický a nepovažuje za potrebné, aby sa s tým čokoľvek dialo. Svoje konanie považuje za primerané. Ide o nekritický prístup k priznávanému zneužívaniu nervovo toxického jedovatého látky na nervovú situáciu a tým pádom prenesene na svoju osobnosť. Ochranné liečenie preto nemôže splniť svoj účel, nebudú trvať na ústavnom liečení a nemyslia si, že bude plniť svoj účel ambulantné liečenie. Prognóza u obžalovaného je skôr zlá, lebo vie, že zneužíva nervový jed, ktorý toxickým spôsobom zhubne pôsobí na jeho centrálny nervový systém, ale nie je voči tejto skutočnosti kritický.

Zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 Tr. zákona spácha páchateľ, ak týra blízku osobu alebo osobu, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, (písm. a/) spôsobujúc jej fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť, alebo (písm. b/) bezdôvodným odopieraním stravy, oddychu alebo spánku alebo odopieraním nevyhnutnej osobnej starostlivosti, ošetrovania, hygieny, zdravotnej starostlivosti, bývania, výchovy alebo vzdelávania.

Za týranie sa považuje také zlé zaobchádzanie s blízkou alebo zverenou osobou, ktorým páchateľ prejavuje hrubší stupeň necitlivosti a bezohľadnosti, pričom toto konanie sa vyznačuje určitou trvalosťou alebo sústavnosťou alebo opakovanými útokmi, ktoré takáto osoba považuje vzhľadom na jeho hrubú bezohľadnosť alebo bolestivosť za ťažké príkorie, ponižovanie. Trestnosť činu zakladá spôsobenie fyzického alebo psychického utrpenia niektorou z foriem uvedených v základnej skutkovej podstate práve v dôsledku týrania, pričom sa nevyžaduje, aby vznikli následky na zdraví. Posúdenie, či ide o týranie, je závislé na konkrétnych okolnostiach, najmä na spôsobe vykonania činu, intenzite týrania, jeho početnosti, preto aj niektoré menej intenzívne formy týrania opakujúce sa po dlhšiu dobu môžu naplniť objektívnu stránku skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby.

Z dokazovania vyplývalo, že v posudzovanom prípade sa konanie obžalovaného vymykalo z bežného rámca správania sa voči poškodenej a svojim blízkym osobám. Išlo o sústavné agresívne správanie obžalovaného, ktorý ju ponižoval a urážal, pohŕdavo s ňou zaobchádzal, vulgárne jej nadával, hádzal po nej rôzne časti nábytku, svojim správaním jej odopieral spánok a oddych, citovo ju vydieral a fyzicky zastrašoval, vyhrážal sa jej samovraždou, zabitím a podpálením domu, ak sa s ním rozvedie, v dôsledku čoho u nej bolo ohrozené fyzické a psychické zdravie a vznikol u nej syndróm týranej ženy. Takéhoto konania, ktoré sa pre poškodenú stalo priam neznesiteľným, znášala ho veľmi ťažko, o čom svedčí aj vyvolanie psychickej poruchy, čo je potrebné posudzovať ako ťažké príkorie, sa dopúšťal aj dvakrát za mesiac po požití alkoholu, ktorý požíval veľmi často. Faktom, že obžalovaný je závislý na alkohole, čo bolo dokázané nielen znaleckým vyšetrením, ale aj výpoveďami poškodenej a svedkov. Ide o ochorenie, ktoré však obžalovaného neoprávňovalo, aby voči poškodenej sa správal bezcitne a bezohľadne.

Je teda nepochybné, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, keď čin páchal po dobu minimálne od roku 2007 do 10.6.2014 teda naplnil aj kvalifikačný moment závažnejšieho spôsobu konania v zmysle § 138 písm. b/ Tr. zákona, ktorý zodpovedá dlhšej dobe.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a závery, s prihliadnutím na pochybenie súdu prvého stupňa pri ustálení času skutku, ktoré bolo potrebné napraviť, odvolací súd z podnetu odvolania obžalovaného podľa § 321 ods.1 písm.b) Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 3

Tr.por. sám rozhodol tak, že uznal obžalovaného vinným zo skutku uvedeného vo výrokovej časti, ktorý upravil oproti skutkovej vete rozsudku súdu prvého stupňa tak, že skutok obžalovaný spáchal „od presne nezisteného času od roku 2007 do 10.6.2014....“ Na základe takto upraveného skutku potom konanie obžalovaného kvalifikoval ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Pokiaľ odvolaním obžalovaného bola namietaná všeobecná formulácie jednotlivých „aktov“ týrania skutku, s takouto námietkou sa nestotožnil. Podľa § 163 ods. 3 Tr.por. výrok rozsudku, ktorým sa obžalovaný uznáva vinným, musí z hľadiska skutkových zistení (tzv. skutková veta) obsahovať miesto, čas a spôsob spáchania trestného činu. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že skutková veta má obsahovať okrem iného najmä tie údaje, ktoré zakladajú jednotlivé znaky skutkovej podstaty trestného činu. Namietaný nedostatok v popise konania (objektívna stránka trestného činu) obžalovaného neobstojí, pretože v skutkovej vete popisované konanie obžalovaného zodpovedá požiadavkám jasnosti, zrozumiteľnosti a stručnosti. Takto popísané konanie obžalovaného pritom bez akýchkoľvek pochybností vyplýva už z obsahu výpovedí poškodenej a ďalších svedkov. Obranou obžalovaného založená na tom, že vo výpovediach svedkov, členov jeho rodiny, sú uvádzané veci týkajúce sa trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr.zák. z roku 2012, za ktorý si odpykal trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov a preto si myslí, že nie je správne, aby niesol trestnoprávnu zodpovednosť za rovnaký skutok, sa zaoberal už súd prvého stupňa a opakovane je nutné uviesť, že svedkovia vypovedali o správaní obžalovaného za celé obdobie rokov 2007 až 2014, teda aj konanie, ktoré nebolo predmetom predchádzajúceho odsúdenia. Preto s poukazom na vyššie uvedené a zabezpečené dôkazy s poukazom na ich vyhodnotenie odvolací súd nepovažoval v ďalšej časti odvolanie obžalovaného za dôvodné.

Napokon pri rozhodovaní o potrestaní obžalovaného za spáchaný trestný čin odvolací súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, osobu páchatel'a, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatel'a. Pri určení druhu a výšky trestu teda súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný 3 krát súdne trestaný, pričom u prvých dvoch odsúdení sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Ďalej bol odsúdený Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom dňa 31.10.2012, sp. zn. 2T/170/2012, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorý mu bol premenený 01.08.2014 na nepodmienený trest odňatia slobody, nakoľko obžalovaný nerešpektoval súdom uložený zákaz požívať alkoholické nápoje v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Podľa registra priestupkov bol obžalovaný 1 krát postihnutý za priestupok proti bezpečnosti a plynulosti v cestnej premávke v roku 2012. Odvolací súd tak, ako aj súd prvého stupňa nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť, na ktorú by bolo potrebné prihliadnuť, nakoľko žalovaného skutku sa dopustil aj v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia okresného súdu 2T/170/2012, čo vylučuje možnosť ukladať ďalší podmienený trest. Okolnosť predchádzajúceho odsúdenia by za uznanie priťažujúcej okolnosti bola obžalovanému v neprospech pričítaná dvakrát. Napokon odvolací súd poukazuje aj na časové súvislosti spáchania činov, povahu predchádzajúceho odsúdenia, pričom predchádzajúce konanie zapadá do dlhodobjšieho konania, pre ktoré je obžalovaný aktuálne prejednávaný. Preto ani odvolací súd na toto odsúdenie v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zákona veta za bodkočiarkou neprihliadol a odvolanie prokurátora v tomto smere považoval za nedôvodné. Odvolací súd po zhodnotení všetkých kritérií pre ukladanie trestu, uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby podľa § 208 ods. 2 Trestného zákona vo výmere 7 rokov a na výkon trestu odňatia slobody ho zaradil v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Vzhľadom na závery znalcov psychiatrov, že obžalovaný je k svojmu stavu úplne nekritický, nie je motivovaný k zmene životného štýlu a znalci vyjadrili názor, že účel liečby by sa nedal dosiahnuť, súd neukladal žiadne ochranné liečenie.

Uložený trest považuje odvolací súd vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu, za dôvodný a primeraný, zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle ustanovenia § 34 Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie nielen ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, ale aj výchova páchatel'a smerujúca k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Takto uložený trest je podľa súdu primeraným trestom z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie.

Vzhľadom na uvedené potom odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.